

НАЦРЕКОРД У ЧОТИРИ РОКИ

У Рівному живе наймолодший рекордсмен України зі знання автомобільних емблем. Чотирирічний Михайло Парфенюк у рік знав всі цифри, у два вивчив усі букви і навчився читати, у три зацікавився марками автомобілів. Зацікавився настільки, що до 4 років знав понад 250 емблем. Навіть працівники Національного Реєстру Рекордів України у такі досягнення мало не повірили і не зафіксували рекорд, коли хлопчику було ще три роки.

Малий рекордсмен запросто «заткне за пояс» будь-якого дорослого автолюбителя, бо у свої чотири роки Михайло розрізняє 253 марки автомобілів світового ринку. Принаймні стільки хлопчик назвав менше як за 15 хвилин і встановив новий рекорд України. Хоча, за словами мами Михайлика Ярослави, точної кількості емблем, які знає малий - не рахували.

- Частину емблем ми не роздрукували, бо навіть в мережі Інтернет не знайшли якісних зображень. Так само у різні періоди випускали різні емблеми. Є старіші, є новіші. Ми їх не рахували, бо це не було настільки принципово, але він легко розрізняє, що є старіша моделька автомобіля Fiat, а є новіша, є Mazda попередніх років тощо. Тому особисто я не знаю, скільки загалом... Але однозначно, що більше, ніж встановлений рекорд, - говорить Ярослава.

За словами жінки, дитина сама виявила бажання вивчати цифри, букви, кольори, емблеми авто. Михайлик брав у руку книжку і ходив за мамою допитуючи, що це за буква чи цифра. Коли ж за «енним» разом мамі набридло повторювати, що це буква «А», почала малого питати сама. Виявилось, що хлопчик знав практично усі букви в алфавіті.

- Потім мені тільки залишилося розповісти дитині, як ці букви поєднуються у слова. Звісно, робили все це в ігровій формі. Були у нас різноманітні магніти, пазли, кубики з буквами. Так і вийшло, що майже до трьох років книжки малому читала я, а згодом почав читати він мені. Те саме і з емблемами машин. Ми гуляли, пізнавали світ, знайомилися із природою та з видами транспорту. Я пояснювала, що відрізняється транспорт не тільки за формою, кольором чи призначенням, а й за певними маленькими елементами. Це якраз ці емблеми автомобілів. Дитину вони зацікавили і тому ми так потихеньку почали їх запам'ятовувати. І у 2,5 років Михайло міг на вулиці спокійно безпомилково сказати, що це поїхав автомобіль марки Renault, а це Opel, - каже мама рекордсмена.

Спершу допитливому Михайлику вистачало мамних знань про марки автомобілів, згодом приєднав тато. Але й цього дитині виявилось замало, хлопчик хотів вивчити і знати більше. Тож молоді батьки почали шукати інформацію на телебаченні, в мережі Інтернет.

- Йому це було цікаво, легко давалося, легко запам'ятовував. Ніхто не нав'язував, не змушував сидіти, вчити. Коли побачила, що сину це дійсно цікаво роздрукувала на картонних листках емблеми, і то дитина сама прибігала до мене з роздруковками і просила, мовляв, мамо, назви. Згодом Михайлик почав просити: «Давай ти мені будеш показувати, а я називатиму». Це все було в ігровій формі. Йому було цікаво подібалося. З дитиною просто треба займатися, - зауважує Ярослава.

Зараз Михайлику подобається грати у різні логічні ігри: лото, доміно, бродити по карті, кидаючи кубик. А ще цікавлять книжки. Особливо подобаються першодитячі енциклопедії. Зараз Михайлик захопився книжкою про динозаврів. Зрештою, до фіксації рекорду малодітним батьків теж підштовхнув Михайло.

- Йому були цікаві телешоу, де дітлахи показують свої досягнення. Якраз була серія про хлопчика, який у 4 роки назвав близько 60 марок. Тоді Михайлику було ще три роки. Він підійшов і запитав мене, коли ж йому покажуть по телевізору, бо ж, мовляв, теж знає марки машин. Власне, це мене стимулювало до дій, - ділитися молода мама.

Коли Ярослава перший раз відправила документ до Національного Реєстру Рекордів України, Михайлику було ще й чотирьох років. Разом із документом жінка надіслала десятихвилинне відео, де малий читав і називав 235 емблем автомобілів (решту, яку уже знав Михайло, не роздрукувала).

- Так і не дочекавшись ніякої відповіді, вирішив просто в'язнити, в чому справа. Адже хоч відмова фіксації рекорду, чи погодження - якась же відповідь

мала би бути. Вирішила нагадати про себе. І врешті мені надійшла відповідь, що нашу заявку не розглядали, оскільки є такий рекорд – 4-річний хлопчик назвав 59 марок машин. Тоді це вже мене зачепило. Я просто передзвонила уточнити. Можливо, для них тоді взагалі немає різниці: є зафіксований рекорд та й годі! Чи вони не звернули увагу на кількість марок, які знав Михайло... А виявилось, що в Національному Реєстрі Рекордів України просто не повірили нашим результатам. Подумали, що це помилка, - сміється Ярослава.

Тож виходить, що національний рекорд Михайлик міг встановити ще до 4 років. Хоча у повних чотири роки, встановлюючи рекорд, Михайлик дещо втомився від відеокамер, фотографування. Це ж все-таки дитина.

Втім, за словами мами Ярослави, хлопчику дуже сподобалося, що його показали по телевізору.

- Того ж вечора він просто сидів і захоплено дивився на екран: «Мамо, мене показують». Ми ж, у свою чергу, роз'яснювали, що це його заслуга, що це його маленьке досягнення. Але в подальшому на цьому намагаємося не акцентувати увагу. Нехай буде дитиною, нехай грається так само, як і грався з усіма дітками. І я не хочу позиціонувати свою дитину так, що він у мене якийсь особливий. Бо для кожної мами її дитя найкраще і кожна мама виділяє свою дитину по-своєму. Просто зафіксували рекорд – і живемо далі, вчимо щось нове. Дай Боже, щоб в Україні були дітки, які повторять чи перевершать досягнення Михайла. Хочеться, щоб це досягнення сина стало стимулом щось вчити і для нього, і для інших. Не зупинитися на одній машині, емблемі тощо. У світі стільки багато всіляких речей, якими можна зацікавити дитину. Варто тільки знайти, що цікаво їм, - додає наостанок Ярослава Парфенюк.

Руслана ЛУЦАН